

כל רחובות מדברת על הסנסציה הגדולה: המיטה הטראגי של הנערה מן הסיבוב שהפכה נערת השעשועים של „קבוצת הכדורגל” – נערי השכונות

רח רעה הילכה אימים בפרבריה הי שקטים של רחובות. בגללה בלשו נשים קנאות אחרי בעלים, שאיחרו לשוב הביתה לאחר יום העבודה. בגללה סערו הרחובות באחד הקיבוצים הגדולים ליד רחובות, וי חברים אחרים איימו לעזוב את המשק. הרוח הרעה, שהפילה חיתתה על העיר הי דרומית, התגלמה בדמותה של נערה בלונדינית וירוקת עינין, ששמה נישא בפייכל. כשהיא עוברת ברחובותיו הצרים של פרבר רחובותי, מתקהלים סביבה כל ילדי השכונה, תולים מבטים משתאים בפלא הי מהלך על שניים, ומסרבים להאמין למשמע אוזניהם.

היא בסך-הכל נערה רגילה בת-גילם, וי שמה יותר נכון הכינוי שלה, הפך לשם דבר בשערים ובמרמורק, שני הפרברים הגדולים של רחובות.

★ ★ ★ סערה בקיבוץ

פרגדיה האישית של „השורקת” החלה עוד שעה שהיתה ילדה קטנה. במקום להשתעשע בחברת בנות-גילה, בחדרי הילדים של המשק המבוסס, היא בחרה לבלות את זמנה החופשי בחברת נערים גדולים ממנה.

ממדי גופה, שהתפתח בטרם עת, צדו עד מהרה את עינם של צעירי המשק, שהחלו ללוש אליה מבטים חודרים.

הנערה התמימה לא הבינה, מן הסתם, מה פשר אותם מבטים שלהם וזכה גופה המגודל. עד שערב אחד היא הבינה, למורה הטוב היה צעיר שנקלע למשק במיקרה. הוא ניצל את תמימותה, קיים עימה „חסיימין”. מאז החלה הרוח הרעה להשתולל במשק. קיבוצניקות מהוגנות ריי ננו בחוריי-חרים אודות הנמפה המפתה את בעליהן. גברים נשואים השפילו את מבטיהם, שעה שהיא עברה לידם בחדרי-האוכל. הדברים הגיעו ליוני כך שמוזכירות המשק נאלצה לדון בבעיה באופן גלוי. מסקנור תיו של אותו דיון לא נודעו, עד כה, אולם יודעי-דבר סיפרו השבוע כי צעירי-המשק

שלושה מן הצעירים הצעורים בכרשה, בתארים את המיקרה באשרד המערכת

הוא ניסה השבוע להסביר את הפיטפוס הגורלי בהתרגשות שאפפה אותו לקראת המישחק. „זאת היתה הפעם הראשונה בי חיי, התודה, התרגשתי מעט, וכל העסק הגעיל אותי, או לא יכולתי יותר.” האחרון היה דחקא בעל נסיון עשיר. חלק מהנסיון רכש בבית-מדרשה של השורקת. הוא נכנס לצריף הקטן בצעדים בטוחים, הקדים שלום, וניגש למלאכה ביסודיות ובי יעילות.

„אני לא מבין את אלה שאומרים שזה מגעיל,” טען השבוע, „עם ילדה זה שיא התענוג.” הוא הסביר כי מרבית חבריו, שהתנסו בנסיון מסוג זה, סבורים כמוהו. הוא סיפר כי שמועה עקשנית, שהופצה ל-אחרונה בפרבריה של עירדת-הסנסציות, מסתפרת שרבים מנערי-השכונות, ביניהם נערים בני 16, הם חניכיה של „השורקת”, שלמדו ממנה את עובדות-החיים.

היא היתה עוברת ברחוב, כשערימה של גברים כרוכה אחריה. יחידים לא סיפקו אותה, והיא נהגה לומר זאת בקול רם ובי גלוי.

רה: „נו, מי הראשון?” הצעירים הביטו איש ברעהו. רובם היו חסרי-נסיון, חששו מהפעם הראשונה. בסוף נמצא מתנדב. היה זה דחקא הצעיר שבתבורה. הוא נכנס אל הצריף הקטן בצעדים מדודים, כאחד שאינו יודע מה מצפה לו בפנים.

כעבור כמה דקות הוא נראה שוב בפתח, כשחיוך רחב של שביעות-רצון עצמית מכסה את פניו. „נו, איך היה?” קידמו חבריו את פניו. הגבר עשה בידו תנועה גסה. ההפסקה הארוכה בין הראשון והשני לא מצאה חן בעיני השורקת. שעה שהצעירים התחכחו ביניהם מי יהיה השני, כקעה מהצריף שריקה חדה. „נו, איפה השני?” גם השני, חייל בן 19, היה חסרי-נסיון.

הזמינה את כל הנוכחים לעשות כמוהו. שימעה של אותה אורגיה הגיע רחוק, יצרה לנערה מוניטין.

רחובות נכבשה במהירות פנטאסטית. יח סיה של בת-המשק הצעירה לא הצטמצמו לגברכים, עברו גם אל מבוגרים יותר, ביניהם גם גברים נשואים.

ערב אחד חזר לביטו תושב אחד הפרברים, דמות ידועה בין יושבי קפה חבקיין ברחוב הרצל. „איפה הית, ממור?” צחחה לקראתו אשתו הקנאית. „בקפה חבקיין היתה התשובה. אני כבר אראה לך קפה חבקיין!” צחחה האשה, „כל השכונה ראתה אותך היום הולך עם הילדה היא הפרדס!” בהתחלה קראו לה „הנימפה”, אחר-כך

הנעור קת

★ ★ ★ בעינת קטינה

מו בכל מישחק-כדורגל הגון, הת ערבה המשטרה גם במישחק על אליסות רחובות והסביבה. לא חשוב שלא היה כאן מישחק כדורגל, ושרק שחקני-כדורגל בודדים היו מעורבים בעניין. השורקת מילא זכתה לכינוי „נערת קבוצת הכדורגל”. היא גומרת עם קבוצת כדורגל במכה אחת. הסבירו יושבי בתי-הקפה שנהגו לתאר את האורגיות הפרועות בלשון ציורית של תיאור מיפגש בין שתי קבוצות, שאחת מהן תמיד מססידה בתוצאה גבוהה. לילה אחד התדפקו שני שוטרים על כמה דלתות באחת משכונותיה של רחובות. תררי צעירים מפתחים נלקחו לחקירה. תחילה סיפרו להם כי מאשימים אותם בגניבה, ורק אחר-כך הסבירו החוקרים כי מאשימים אותם בכך שהמישחק היה בלתי-ספורטיבי. בלשונו היבשה של החוק: בעינת קטינה. „אני לא אשם,” טען אחד מהם, „אני לא עשיתי כלום.”

★ ★ ★ משחק כדורגל

ה שהתרחש לאחר-מכן דמה יותר לתחרות ספורטאית. הגברכים, שכמה מהם משחקים בשורותיה של קבוצת-כדורגל מקומית, זכרו היטב את הכלל כי ההתקפה היא ההגנה הטובה ביותר, עטו על פניהם ארשת רצינית והסתערו על שער היריב. המקשר הימני העביר אותה לחלוץ המרכזי. חלוץ המרכזי התממה מעט, העביר אותה במסירה מדויקת למקשר השמאלי. המקשר הימני טען השבוע כי, בניגוד לחבריו, הוא לא קיים עימה יחסים. גם הקיצוני השמאלי לא היה מאהב מוצלח. מבט מלא-כוח ליחה אותו בדרכו אל היציאה. „איך זה היה?” שאלו בחוץ הנור הרים. „ככה, ככה,” היתה התשובה המתחמקת.

עד אז לא ידעתי איך עושים את זה, התודה השבוע, טען כי את מרבית השכלתו בתחום זה רכש מקריאת רומנים זעירים ומסרטים הוליוודיים. ומה כבר אפשר לי למוד מרומנים וסרטים?

הוא נכנס, הסמיק למראה הנערה העירונית, מה שאר עומד בפתח. „יותר מהר שם,” נשמעו קריאות-העידוד. השורקת ראתה מיד עם מי יש לה עסק, הסבירה לו מה עליו לעשות ועזרה לו. „זה היה די מגעיל,” נזכר השבוע הי חייל הצעיר, טען כי אילו עמד פעם נוספת בפניו אותו פיתוי, לא היה קופץ על הי מציאה. „זה מגעיל לחשוב שרובה חברים שאחת מכיר עשו את זה לפניך,” הסביר. טען כי בכל זאת התפתה מפני שרצה לרכוש נסיון.

★ ★ ★ משחק כדורגל

ה שהתרחש לאחר-מכן דמה יותר לתחרות ספורטאית. הגברכים, שכמה מהם משחקים בשורותיה של קבוצת-כדורגל מקומית, זכרו היטב את הכלל כי ההתקפה היא ההגנה הטובה ביותר, עטו על פניהם ארשת רצינית והסתערו על שער היריב. המקשר הימני העביר אותה לחלוץ המרכזי. חלוץ המרכזי התממה מעט, העביר אותה במסירה מדויקת למקשר השמאלי. המקשר הימני טען השבוע כי, בניגוד לחבריו, הוא לא קיים עימה יחסים. גם הקיצוני השמאלי לא היה מאהב מוצלח. מבט מלא-כוח ליחה אותו בדרכו אל היציאה. „איך זה היה?” שאלו בחוץ הנור הרים. „ככה, ככה,” היתה התשובה המתחמקת.

שינו את שמה לנימפומנית מהקיבוץ. בי סוף המציא לה מישהו את השם „השורקת”. לכינוי הזה יש אחיזה מסוימת במציאות. רחובותים רבים, שהתנסו עימה בחברה גדולה, סיפרו מפה-לאזון כי כשהאחד גומר היא שורקת לשני שיכוב כבר.

★ ★ ★ הבא אחריו

א חרי שגמרה עם כל הפרברים הי אחרים ברחובות והסביבה, הגיעה הי שורקת למרמורק. ביי-רגע היא הפכה ל מרכז החברה בשכונה הולה והמונחת. בשעות-הערב המוקדמות נהגו צעירי השכונה להתאסף במקום-המיפגש הקבוע, ליד הגן-העירוני, ולחלק ביניהם את התור. לא-פעם התפתחו במקום ויכוחים טורפים, שהיו מלחים במריבות קולניות על הזכות להיות הראשון. המריבות לא הפריעו לה במיוחד. „כמה אתם?” התעניינה לדעת.

הראשונים בתור היו המנוסים שבחבורה, ביניהם גברים נשואים. הם בילו בחברתה קבוצת-קבוצת, השאירו אותה לאחר-מכן לחבריהם הצעירים. בתודשים האחרונים הגיע תורם של השני תונים הצעירים יותר להנות מחלקם בי שלל. במקום-המיפגש הקבוע התקהלו תרי סר צעירים, כשהגיעה אליהם השמועה: „היא בצריף עליי בית-הספר התיכון.” כעבור עשר דקות הם היו שם. הם מצאו אותה בחברת שני צעירים, האמרגנים שלה. „רוצים?” שאלו השניים בהנאה גלויה. תרי סר הצעירים המבווישים השפילו את ראשיהם, לא ידעו כיצד להגיב. כעבור כמה דקות נשמעה מהצריף שרי קה חדה, מלחה בקול-יצעקה של נערה צעיר

קיבלו התראה לבל יעזו להתרועע עימה. איש לא העז, כמובן, לפנות אל הגברים הנשואים, למרות ששכל ידעו כי גם לאח דים מהם יש יד בפרשה.

לאחר שכנפיה של הנימפה בת-הקיבוץ קוצצו בביתה, היא יצאה לחפש לה שדה פעולה במרחב-המחיה הטיבעי: פרבריה של רחובות, הקרובים מרחוק, הקסימו את הי צעירה, שהיתה אז בת 15.

★ ★ ★ נימפה ברחובות

ושבי בתי-הקפה ברחובה הראשי של רחובות לא ערכו לכבודה קבלת-פנים. הם סירבו תחילה להאמין, חשבו כי הנימפה הבלונדית אינה אלא יצור דמיוני, שצץ לפתע ועלה מתוך בדיחה גסה. כפי שטענו זאת הם גם לא דאגו לה, כפי שטענו זאת בני-משקה. להיפך. הם קפצו על המציאה, התעלמו ממצבה הטראגי של הנערה, לא הודיעו לשלום מוסד מתאים על העניין. השמועה עברה מפה-לאזון מקצה העיר ועד קצה: נימפה יפהפיה מסתובבת ברחוב ומזמינה גברים. גם שוטרים מקומיים, שנחקלו בה, התבדחו על העניין, טענו כי כל זמן שלא פשעה, אין זה מעניינם. מי ששמע את הסיפור בפעם הראשונה התקשה להאמין, סבר לתומו כי מותחים אותו. כי הנערה, שנראתה כבת שמונה עשרה, לא עשתה שום רושם מיוחד. המתחילים במצאה היו כמה צעירים מי שעריים. ערב אחד הם אירגנו אורגיה פרו עה בביתו של אחד מהם, שבסיומה הכניס אותה מישהו לחדר השני התעלס עמה שם. הגברכים פצרו עיניהם בתימהון כשהיא